

til at arbejde med noget saadant, vilde sørge for, at vi fik en Opgørelse over den virkelige Betalingsbalance overfor Udlandet. Naar vi skulle naa den virkelige Betalingsbalance, skal der jo skaffes Oplysning om, i hvilken Grad Indførselsoverskuddet har været produktivt, d. v. s. har bidraget til at forøge Erhvervsevnen og den nationale Formue. At gøre dette op lige til Dato, saaledes at man tager det sidste Aars Indførselsoverskud med, tror jeg vil være en meget vanskelig Ting. Jeg skal imidlertid gerne overveje, om det kan lade sig gøre, og jeg har i og for sig intet imod selve Tanken.

Ja, det er vel ikke værd at fortsætte Diskussionen om, i hvilken Grad jeg har kunnet støtte mig paa Toldkommissionens Mindretals Betænkning med Hensyn til Stempelskatten. Men naar det ærede Medlem siger, at det Forslag, jeg har stillet, er i logisk Strid med, hvad der stod i Toldkommissionens Mindretals Betænkning, saa er dette saa langt fra Tilfældet, at det tværtimod er en logisk Følge af den Tanke, der var fremme, fordi det viste sig umuligt at gennemføre Stempelskatten, medmindre man tillige gik den Vej at nedsætte Tolden paa Vin. Om man opkrævede en Del af Afgiften paa Vin gennem en Stempelskat, maatte i og for sig være Udlandet ganske ligegyldigt, naar man nedsatte Tolden med et Beløb, som svarede til det, man opkrævede gennem Stempelskatten.

Til det ærede 7ende Medlem for 1ste Kreds skal jeg sige, at det kan være, jeg har misforstaaet hans Bemærkninger før. Det ærede Medlem sidder jo langt fra mig og taler ikke altid saa højt, at man kan høre ham. Jeg troede unægtelig, at han talte om to Finanslove, da han først maalede lyst og bagefter mørkt. At han først maalede lyst og derefter maalede med mørke og sorte Farver om den samme Finanslov, det kunde jeg ikke forstaa, saa jeg tænkte, det var først ad Aare, han mente, det mørke Billede vilde vise sig. Derfor var det, at jeg udtalte mig, som jeg gjorde.

Saa gjorde det ærede Medlem en Bemærkning, der paa ny viste ham som den store Ordkunstner. Jeg har talt om, at Statskassen gjorde Indskud i store solide Banker, idet jeg i denne Forbindelse talte om Privatbanken og Hovedbankerne, dem, der staa lige dermed, dem, i hvilke vi have de store Beløb staaende, der dreje sig om adskillige Millioner. Det har jeg talt om. Saa siger det ærede Medlem: Ja, men Statskassen havde jo ogsaa Penge staaende i Grundejerbanken, det var 500,000 Kr.,

vil Finansministeren da virkelig sige, at det er en stor solid Bank? Det er Jonglørkunster med Ord, og det er godt gjort, men jeg tror ikke, det egentlig blænder nogen. Folk forstode godt, at det, jeg talte om, var vore Indskud i Hovedbankerne, nemlig Nationalbanken, Privatbanken, Landmandsbanken og Handelsbanken. Vi have desuden Indskud i en Række mindre Banker og Sparekasser baade her i Byen og ude omkring i Provinserne, men det er ikke et Øjeblik faldet mig ind at kalde f. Eks. en Sparekasse ovre i Odense eller en Bank i Aalborg for en af de store solide Banker.

Saa talte det ærede Medlem om dette Forhold med Privatbanken og sagde, at det var oplyst paa Privatbankens Generalforsamling, at en højtstaaende Embedsmand havde laant 3 Mill. Kr. i Banken. Det forekommer mig, efter hvad jeg har læst i Bladene — jeg kender ellers ikke noget til det —, at hvad der blev oplyst, var, at det *ikke* var Tilfældet, at en højtstaaende Embedsmand havde laant 3 Mill. Kr. af Banken. I øvrigt har jo Justitsministeren for sit Vedkommende dementeret denne Efterretning. Men jeg fastholder, at Spørgsmaal om, hvem der eventuelt staaer i Forhold til de Banker, i hvilke Staten har sine Penge indestaaende som Indlaan og Indskud, der kunne afkræves Banken med et vist Varsel, hvilket gøres, for at Penge, som Statskassen ligger inde med, kunne give Renter, er noget, som jeg ikke kan blande mig i.

Brandes: Jeg vil kun sige til den højtærede Finansministeren, at han fortolker det, der skete paa Privatbankens Generalforsamling, galt. Der blev sagt, at den højtstaaende Embedsmand havde i Virkeligheden et Laan i eller havde Gæld til Privatbanken. Hvor meget det var, blev ikke sagt, men at det var et stort Beløb, fremgik ganske klart af, hvad Privatbankens Direktør ved den Lejlighed sagde. Den højtærede Justitsminister har ikke, mig bekendt, dementeret, at der sigtedes til ham. Det vilde da ogsaa være ret urimeligt, om han med den Foranledning, der er givet ham i Dag her i Tinget, ikke vilde dementerere det. Han kan jo gøre det endnu. Han kan rejse sig op og sige: Jeg har aldeles ikke nogen Gæld til Privatbanken af nogen som helst Art; saa vide vi, at det ikke var ham, der blev sigtet til.

Jeg vil saa kun tillade mig at takke det ærede 2det Medlem for 10ende Kreds.